

Когато пред съд на държава членка е образувано производство за постановяване на временни мерки или в това производство е постановено решение, но предаденото искане, съответно постановеното решение изобщо не сочи, че съдът, пред който е образувано производството за постановяване на временни мерки, е компетентен по смисъла на Регламент № 2201/2003, това обстоятелство не е непременно причина да се изключи възможността, евентуално допусната в правото на тази държава членка, да е предаден и искът, във връзка с който е направено искането за временни мерки, и този иск да позволява да се установи, че сезираният съд е компетентен по смисъла на този регламент.

Когато въпреки усилията, които е положил, за да получи информация от страната, която се позовава на наличието на висящ процес, от първия сезиран съд и от централния орган, сезираният по-късно съд не разполага с никакви данни, въз основа на които да може да определи предмета и основанието на предаденото пред другия съд искане и които в частност да доказват компетентността на другия съд съгласно Регламент № 2201/2003, и когато поради наличието на особени обстоятелства интересът на детето изисква да се постанови решение, което подлежи на признаване в други държави членки освен в държавата на по-късно сезирания съд, след разумен срок на изчакване за отговор на поставените въпроси този съд трябва да пристъпи към по-нататъшно разглеждане на предаденото пред него искане. Продължителността на този разумен срок трябва да е съобразена с висшия интерес на детето предвид конкретните обстоятелства по разглеждания спор.

(¹) ОВ С 221, 14.8.2010 г.

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 07 юли 2010 г. — Красимир Аспарухов Естов, Моника Люсиен Иванова и „КЕМКО ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕАД/Министерски съвет на Република България

(Дело С-339/10)

(2011/С 13/26)

Език на производството: български

Преращаща юрисдикция

Върховен административен съд.

Страни в главното производство

Иници: Красимир Аспарухов Естов, Моника Люсиен Иванова и „КЕМКО ИНТЪРНЕТЪНЪЛ“ ЕАД.

Ответник: Министерски съвет на Република България.

С определение от 12 ноември 2010 г. Съдът (осми състав) определи, че явно няма компетентност да отговори на въпросите, поставени от Върховния административен съд (България).

Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal in Northern Ireland (Обединеното кралство) на 29 септември 2010 г. — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd/Department of the Environment for Northern Ireland

(Дело С-474/10)

(2011/С 13/27)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal in Northern Ireland

Страни в главното производство

Иници: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd

Ответник: Department of the Environment for Northern Ireland

Преюдициални въпроси

1. Следва ли Директива [2001/42] (¹) да се тълкува в смисъл, че дадена държава членка може да откаже да определи съгласно член 6, параграф 3 орган за консултиране за целите на членове 5 и 6, когато държавният орган, който изготвя попадащия в рамките на член 3 план, е самият орган, натоварен с общата компетентност в областта на околната среда в тази държава членка?
2. Когато органът, който изготвя попадащия в рамките на член 3 план, е самият орган, натоварен с общата компетентност в областта на околната среда в тази държава членка, следва ли Директивата да се тълкува в смисъл, че държавата членка трябва да гарантира, че ще бъде определен отделен от този орган консултативен орган?
3. Следва ли Директивата да се тълкува в смисъл, че предвидените в член 6, параграф 2 изисквания на органите, посочени в параграф 3, и на обществеността, посочена в параграф 4, да се предоставя ранна и ефективна възможност „в рамките на подходящи срокове“ да изразят своето становище, могат да бъдат транспонирани посредством правни норми, които предвиждат, че компетентният за изготвянето на плана орган определя във всеки отделен случай срока, в който се изразяват становища, или самите правни норми за транспониране на Директивата трябва да установят срок или различни срокове при различните обстоятелства, в който/които такива становища се изразяват?

(¹) Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда (ОВ L 197, стр. 30, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135).